Vizualul unei producții semnate “Ti aspetto qui“

On Iulie 04, 2019

Construiește-ți o identitate care satisface nevoia unicității, adăugând profunzime creației tale din perspectiva unei surse inepuizabile de încântare vizuală.

Am fost dintotdeauna adeptul formării unei atitudini de prețuire a frumosului, ce se vrea a fi o măsură a puterii de concentrare, a forței de sugestie asupra văzului și spiritului de observație. În fond, este și aceasta o calitate a omului de mare talent și educat, fin în tot ceea ce ține de vizualul unui tablou plin de încărcătură sentimentală care însoțește veselia cea mai zâmbitoare a unei grădini multicolore, plină îndeosebi cu trandafiri.

Trandafirul denotă încrederea în trăirile unui artist singular care are acces la o lume expusă interpretării și înțeleasă printr-o sesizare artistică, printr-o metaforă: "Tema vieții, ca într-un vis ce se repetă". Nimic nu poate schimba o gândire bazată pe energiile și geometriile florii vieții, prin asemănarea cu astrul unei lumi deosebite, filtrată critic prin formă, culoare, imagine, transparență, compoziție și un context bun. Drumul artei coboară în anonimatul pământului pentru a scoate la suprafață, mai apoi, un sentiment ceresc care nu poate decât înfrumusețea o figură omenească.

Din acest motiv, mi-am educat gustul pentru frumos să caute senzaționalul, asemenea unui căutător de comori, acolo unde lumea nu privește niciodată cu atenție: în sufletul florilor, acolo unde doar foarte puțini artiști au libertatea să se exprime: în îngrijirea trandafirilor. Fii tu însuți cea mai bună parte din comoara pe care ai descoperit-o spre locul de întâlnire cu natura, în căutarea clipei eterne.

Da. Este o calitate a liderului să știe să se poziționeze, cu multă răbdare, într-o ramură a activității pe care nimeni nu o prestează la nivel de artist, știindu-se ca făcând parte dintr-o categorie estetică a sublimului, cu darul lui de a însufleți lucrurile, prin felul cum știe să le grupeze, să le armonizeze între ele, unde toate vorbesc încet, cu glas din alte vremuri.

Leadership: Imaginea pe care o construiești despre tine însuți poate să personalizeze un mesaj concentrat pe generarea unei experiențe de viață sau a unui sentiment din care să se nască vizualul unei mărci personale?

Nu degeaba mi-am permis de atâtea ori să traversez *una creazione dell'immaginario* . Mă urmărea însemnătatea colosală a unei gândiri bazată, într-o îngemănare simbolică, pe maximizarea impactului pe care îl au culorile din perspectiva unui "ca și cum" bine ascuns în pictura unei epoci dominată de ideea autonomiei individuale, trăită și împărtășită ca o experiență de intrare într-un alt univers. Fiindcă am vrut dintotdeauna să fiu vectorul unei expresii frumoase, cizelate, metaforice, aluzive și, în ultimă instanță, plină de spirit în alegerea unei teme de studiu, de tipul "Identitate personală".

Așadar, nu mi-am îngrădit nicio clipă libertatea de a comunica o idee, o atitudine, o convingere, un concept, prin comparație și diferențiere. Cât de târziu mi-am dat seama, însă, că nu voi putea trăi fără să mă știu al altcuiva, fără să mă înconjur continuu de misterul unei picturi care se poate dezlega numai prin *la corrispondenza tra memoria e dimenticanza* . Poate că uimirea în fața splendorii pe care o produce arta natura lasă urme în graba acestui "drumeț întârziat", care mereu se uită cu grijă la câtă cale e înaintea lui.

Când îngrijești o grădină mare, plină cu trandafiri, inevitabil îți vin în minte cuvintele pe care Alexandru Vlahuță i le adresa pictorului Nicolae Grigorescu: *"Toate clipele de veghere le trăia*

în arta lui. De aici ușurința, libertatea, verva extraordinară a facturii lui. În arderea neîntreruptă a focului sacru e taina puterii unui artist. El n-a lăsat o clipă să se treacă focul pe care i l-a încredințat lui Dumnezeu. Și de aceea, tot ce-a vrut a făcut. Toate tainele i s-au deschis. Priviți peisajele lui. Nu mai e pictură. E o fereastră deschisă larg în lumina de afară. "

Vizualul unei mărci personale se transpune și la gama de culori pe care trandafirii o împrăștie cu dărnicie, cu parfumul lor, spre a fi imortalizați într-o serie de imagini surprinzătoare, ce sugerează o relație apropiată între sentiment și formă, între subiectul cunoscător și obiectul cunoscut, între artist și public. Iar de aici, pot spune că leadershipul este naturalețea și simplitatea cu care exprim vizual conceptele artistice și le transform în comunicare.

Leadership: Ești în stare să aduci o contribuție importantă artei de a surprinde o existență autentică prin promovarea ideii de a crea un sentiment de similaritate între *"o parte selectată din peisaj"* și *"totalitatea peisajului"?*

Unii ar spune despre mine că fac parte dintr-o idee care își deschide cu generozitate aripile spre iluzia unei intruziuni în altă zonă de popularitate, ca obiect al unei manifestări de grandoare, timpul măsurat în atingeri tremurânde înfășurându-se în jurul unei îmbrățișări catifelate făcută din spirit și admirație. Alții, ar trece cu vederea existența mea, la fel de ușor cum se închide televizorul. Doar unora le este dat să audă și să pătrundă puterea mea de a revărsa compasiune în relațiile cu totul din jur, cu însăși glasul naturii.

Cea mai importantă latură a creației mele vizează modul de observare a unui trandafir în ipostaza de artist al unei poetici viguros definite, al unei opere de artă totale.

Cu toate astea, eroarea percepției privitorului poate fi legată de incapacitatea de a elimina din desenul acestei construcții narative însăși culoarea dominantă, ce se vrea a fi o glorificare a frumuseții trăită la intensitatea unei corelații între fapte și evenimente, fiindcă este destul de greu de surprins viforul marilor emoții pe care le dă arta.

O floare văzută prin ochiul artistului este proiecția intelectuală asupra unei existențe autentice. Iar simpla prezență a unui trandafir, care mereu își deschide sufletul în fața noutății unei personalități artistice complexe, sub puterea unei vrăji care te atrage în lumea cărții, îți dăruiește o altă viziune asupra a ceea ce trăiești între nevoia de a te destăinui și tăria amintirilor, jumătate vis, jumătate realitate.

Totalitatea unui peisaj care merită pictat concentrează însăși caracterul intim, partea de poezie a fiecărui lucru ce trece prin sufletul artistului la fiecare efort depus pentru a surprinde impresia de unitate estetică.

Am fost mereu o parte din sentimentul "de acasă" al unei sacre uniuni cu frumusețea trăită la intensitatea unei experiențe de viață înfiripată și înflorită în arta de înțelegere a unor abordări estetice subiective, a exigențelor unei activități de creație care cere, în primul rând, iubire de natură, dusă până la evlavie. Ochii mei au fost și vor rămâne însetați de lumină, încărcați de visuri, ca la vederea unei capodopere inspirată din adâncimile necunoscute ale unei vieți ce parcă nu este a mea, ce de ce bună seamă aparține unui purtător de înțelepciune și frumos care și-a găsit, în sfârșit, locul de concentrare simbolică.

Cea mai importantă parte din peisajul acestui loc minunat, numit "my garden", este simțul armoniei între ceea ce simt și ceea ce văd, așa încât să nu denaturez sau să exagerez formele unei figuri care transfigurează și unifică creația, o delicatețe a execuției care face accesibilă măsura unei inteligențe artistice aflate la maturitate.

Virtuțile expresive ale liniei și formei în amploarea relațiilor simbolice pe care le poate exprima trandafirul, ca mijloc de limbaj al picturii, sunt înzestrate cu atașamentul spiritului meu de a trăi experiența unei vieți petrecute printre opere de artă, printre culorile vii ale naturii surprinse în toată splendoarea și generozitatea ei.

Arta este un pretext de a descifra viața naturii și de a o face eternă într-o creație originală.

Până la urmă, ajungi să înțelegi vizualul unei producții semnate "Ti aspetto qui" atunci când, dimineață de dimineață, trandafirii plin de atâtea culori îți oferă darurile lor, sub formă de inspirație, vestind înrudirea lor modelată spiritual cu lumea artei.

Gândește-te la tine ca la abordarea unui tablou din perspectiva unui grădinar care nu-și părăsește niciodată grădina și care, din dorința de a le da florilor un înțeles omenesc, o trăire spirituală înaltă, se preface într-un simbol al repaosului și liniștii, într-un soi de personaj fabulos adaptat la o tematică particulară intitulată "Cuvintele sufletului".

Impresia de unitate estetică se câștigă numai în ambianța solemnă a unui loc de rafinată cultură și simțire, dincolo de timp, unde fiecare senzație și chestiune de bun gust face dovada de netăgăduit a unui Creator care a adus în existență un univers plin de personalitate și forța expresivă, plin de energie, contrast, lumină și culoare.

Leadershipul îndreptat spre fuziunea artei cu sensibilul are ca bază de susținere relația dintre natură și interiorul ființei.

Aici se intrevede măreția gândurilor și sentimentelor transmise prin imaginea unei grădini înfloritoare în care trăiești experiența necesității de a te deschide în fața a ceea ce este bun, frumos și nobil.

Vizualul unei producții semnate "Ti aspetto qui" încântă prin caracterul intim al unei experiențe estetice prealabile, surprinsă într-un sentiment de mulțumire, liniște sufletească, exaltare emoțională, concentrat de puterea unei relații înfiripată între două imagini asemănătoare, care uneori se confundă până la identificare cu expresia naturii lui Dumnezeu: artistul și opera lui.

Şi, acum, ultima dorință a trandafirului, mi-o asum ca pe o rugăminte adresată unui spirit eclectic, de rară pătrundere:

Te aștept, privitorule, să păşești în "desenul" poveștii mele despre pământ și cer, despre uitare și redescoperire, despre vise, speranță și puterea imaginației, pentru a vedea cât de departe poate ajunge un pasionat al artei, încât să redea o altă dimensiune a vieții, trăită până la intensitatea unei șoapte de dor, de admirație, de suflet, clipind parcă pe aripile versurilor semnate Ricchi e Poveri:

Source: https://neculaifantanaru.com/vizualul-unei-productii-semnate-ti-aspetto-qui.html